

مدرسهٔ زندگی

مهدی مراد حاصل

روان‌شناس بالینی - مشاور خانواده

جشن‌کاه علوم انسانی و مطالعات فیلمنی

پرتمال جامع علوم انسانی

پیش‌نیاز

نشریه ماهانه آموزشی - تربیتی
فهرستنامه ایرانی بهشت ۱۳۸۷
شماره ۲۲۱ - ۳۰

و خرسندی باشد. اگر زندگی، بستر تکامل است که چنین می‌باشد، رضامندی هم شرط موفقیت در زندگی است؛ لذا برای رسیدن به موفقیت باید به رضامندی دست یافت و این امر جز با کسب مهارت‌های خاص امکان‌پذیر نیست.

در اندیشهٔ دینی زندگی دنیوی، مزرعهٔ آخرت و خاستگاه رسیدن به کمال آخری است. دین، نه زندگی سبیز است و نه زندگی پرست؛ بلکه زندگی را بستر تکامل و مقدمهٔ آخرت می‌داند. زندگی موفق، زندگی بی است که توأم با رضایت

به نیازهای معنوی؛ هم بُعد شناخت و عقلانیت را در بر می‌گیرد، هم بُعد عاطفه و بُعد رفتار را. از این جهت نظریه دینی واقع‌گرای است، زیرا به همه جنبه‌ها و نیازهای انسان توجه دارد و راه ارضا و پاسخ‌گویی صحیح به همه آن‌ها را به انسان‌ها معرفی کرده است. در آموزه‌های بشری، یا همه نیازها به رسیت شناخته نمی‌شوند یا برای پاسخ‌گویی به نیازها نشانی‌های غلط داده می‌شود. از جمله ویژگی‌های آموزه‌های دینی، جامعنگری، دقیق بودن و مطابق بودن پاسخ‌های آن با واقعیت‌هاست.

تمایز روش شناخت دینی این است که واقع‌گرای است، نه مبتنی بر توهم و تخیل. آن‌چه مسلم است انسان و جهان، واقعیت‌هایی دارند که اگر این واقعیت‌ها به خوبی شناخته شوند، هم احساسات ما اصلاح می‌شوند و هم رفتارهای ما. شناخت واقع‌گرا موجب واقعی شدن انتظارات می‌شود؛ در نتیجه احساسات انسان و رفتارهای او نیز واقعی خواهد شد. انسانی که با واقعیت‌ها زندگی کند و به دنبال حقیقت باشد، انسانی هدف‌مند خواهد بود.

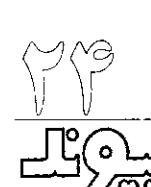
تکامل معنوی و تقرّب به خدا، عالی‌ترین هدف انسان در حیات دینی خویش است که البته باید آن را به دست آورد. مهم این است که دنیا تنها بستر تحقق این هدف است و جز آن، هیچ راهی برای رسیدن به آن هدف عالی وجود ندارد و در این میان، «زندگی» همه آن چیزی است که ما از دنیا در اختیار داریم و اساساً حیات اخروی، جز باکنش‌ها و واکنش‌های ما در پهنه پریج و خم و پر راز و رمز زندگی شکل نمی‌گیرد. از این‌رو، دنیا و زندگی کردن در آن، بسی‌مهم‌تر از آن است که در اذهان عمومی وجود دارد.

بی‌گمان، موفقیت در زندگی با رویکرد یاد شده، در گرو داشتن «سود زندگی» و کسب مهارت‌های بهتر زیستن است. بسیاری از ناکامی‌های زندگی، به دلیل برخوردار نبودن از دانش و مهارت‌های لازم برای زندگی متعال است؛ لذا کسانی که از این دانش و مهارت برخوردارند، می‌توانند برای رسیدن به آن هدف متعال، امیدوار باشند.

هر چند زندگی دنیوی مقدمه زندگی اخروی است، اما همین مقدمه، بنیان تکامل و حساس و سرنوشت‌ساز است. از آن جا که زندگی، پیچیده و پر رمز و راز است، برای رسیدن به موفقیت در آن، باید آموخت. همان‌طور که در نخستین آیات قرآن کریم به چشم می‌خورد، دین آموزه‌های فراوان در حوزه مهارت‌های بهتر زیستن دارد؛ آموزه‌هایی که یا دیده نشده‌اند یا به درستی فهم نشده‌اند. از آن جا که رضامندی از زندگی در تکامل معنوی جایگاهی مهم دارد، قرآن کریم و اولیای دین آموزه‌های بسیار مهم و فراوان را به پیروان خود ارائه کرده‌اند. بنابراین یکی از دغدغه‌های دین، رضامندی از زندگی و یکی از رسالت‌های آن، آموزش مهارت‌های بهتر زیستن و موفقیت در زندگی برای رسیدن به کمال اخروی است. برخی از این آموزه‌ها مورد بحث قرار گرفته‌اند، اما در جایگاه خود نبوده‌اند. اگر متون دینی و آموزه‌های معصومین (ع) در جایگاه خود قرار نگیرند، به درستی فهم نمی‌شوند و کاربرد آن‌ها در زندگی شناخته نمی‌شود.

ویژگی مهارت‌های دینی

شیوه‌های دینی، آمیزه‌ای از شیوه‌های شناختی، عاطفی و رفتاری است. یعنی هم به نیازهای مادی توجه دارد و هم

طرح ایجاد «مدرسه زندگی» گامی است در جهت کسب موقفيت‌های بيش‌تر، تا دانش‌آموزان با بخورداری از دانش و مهارت‌های لازم، منکی بر آموزه‌های دینی، افرادی مؤمن، شاداب، با عزت نفس و کارآمد بارآيند.

ساير بخش‌هاست؛ زيرا وظيفة عمدة زمينه‌سازی و ايجاد تغيير و تحول در جامعه را برعهده دارد و به همین منظور، توجه به خلاقيت و نوآوري را هميشه باید در دستور کار خود قرار دهد.

رسالت آموزش و پرورش از طريق سازمان‌های آموزشی (مدارس) به شكل رسمي اجرا مي‌شود. مدرسه زيربنای هرگونه توسيعه و تغيير در جامعه به شمار می‌رود، زيرا با تربیت و شکوفا کردن استعدادهای خلاق، تفكير خلاق و مهارت حل مسئله در دانش آموزان، جامعه را به سمت شکوفايی و بالندگي رهنمون می‌سازد.

بنابراین، زمينه‌های پيشرفت و بقای جامعه در دوره‌های گوناگون نظير: ابتدائي، راهنمائي، ديبرستان و... با تربیت متفكران خلاق، اشخاص ورزیده، کارگران ماهر و... در مدرسه تضمين می‌شود.

با مطالعه اجمالي اهداف آموزش و پرورش متوجه خواهيم شد که تربیت انسان‌های مؤمن، شاداب، ماهر و فرهیخته در مدارس بويا، مدارس با نشاط يا «مدرسه زندگي» امکان‌پذير است.

مدرسه زندگي از اجزا و عناصر متعدد، از قبيل: اهداف،

با توجه به اهميتي که اين موضوع در حيات انساني دارد، مورد توجه ويزر دين بوده است. دقت در معارف ديني (قرآن و حديث) نشان مي‌دهد که آموزه‌های گره‌گشا و کارآمد فراوان در اين قلمرو وجود دارد. معارف ديني فقط در چارچوب عنوان‌های نام آشنایي همانند: احکام، اخلاق، اعتقادات، تفسير و... خلاصه نمي‌شوند؛ بلکه دانش لازم برای زندگي پريبار اينماي، قلمرو بکر و ناشناخته‌ای است که با همه اهميتش، کمتر مورد توجه برنامه‌ریزان امور آموزشی و پرورشي قرار گرفته است. طرح ایجاد «مدرسه زندگي» گامی است در جهت کسب موقفيت‌های بيش‌تر، تا دانش‌آموزان با بخورداری از دانش و مهارت‌های لازم، منکی بر آموزه‌های دیني، افرادی مؤمن، شاداب، با عزت نفس و کارآمد بارآيند.

مدرسه زندگي، مدرسه‌اي پويا

در ميان نهادهای مختلف، رسالت نهاد آموزش و پرورش در زمينه ايجاد بسترها و زمينه‌های مؤثر تعلیم و تربیت، حیاتی تراز

زمینه بروز ویژگی‌های یاد شده را در معلمان و معلمان فراهم سازد و فضای مدارس را به فضای سازنده، خلاق، مبتکر، روح افزا، گرم و صمیمی و لذت بخش تبدیل کند.

اهداف کلی در فرایند کار در مدرسه زندگی

اهداف کلی مدرسه زندگی عبارت‌اند از:

- ۱- آشکار کردن فطرت انسانی
- ۲- تذکر دادن به نعمت‌های الهی
- ۳- گفت و گوی استدلای (با توجه به مراحل رشد کودک، نوجوان و جوان)
- ۴- شکوفا کردن ذخایر عقلی
- ۵- نشان دادن آیات خداوند

شیوه‌های تحقق هدف‌های کلی فرایند یاددهی و یادگیری در مدرسه زندگی

۱- طرح مطالب درسی به صورت مسئله و معما برای شاگردان

مطالعه کتاب یا گوش دادن به سخنان معلم و حفظ حقایق علمی و مذهبی در نحوه تفکر و رشد قوه ابتکار دانش آموزان تأثیر چندانی ندارد. دانش آموز باید مطالعه کند و به موقع، به سخنان معلم گوش فرا دهد و حقایق علمی و ادبی و آموزه‌های دینی را یادمود. این‌ها همه به منزله وسیله‌ای است برای رشد تفکر در افراد. برای مثال، وقتی معلم به جای بیان مطالب درسی یا ذکر حقایق علمی، یک یا چند مسئله را برای دانش آموزان طرح کند یا خود آن‌ها را به طرح مسائل تشویق نماید و بعد شاگردان را به حل آن‌ها وارد کند، در این صورت مطالعه و بررسی حقایق علمی به عنوان وسیله‌ای برای حل مسائل، ارزش خواهد داشت.

۲- تأمین احتیاج روانی دانش آموزان

در این باره توجه به نیاز دانش آموزان به ابراز افکار و عقاید خود، کمال اهمیت را دارد. معلم باید برای همه شاگردان فرصت کافی ایجاد کند تا بتوانند افکار، عقاید و

مدرسه زندگی، مکانی است که تربیت و آموزش به طور رسمی در آن انجام می‌گیرد و نیز مکانی است که جامعه امروز را با جوامع فردا و آینده مرتبط می‌کند. از این‌رو، مهم ترین و اساسی ترین بخش آموزش و پرورش به شمار می‌آید

ساختار، افراد، برنامه آموزشی و درسی، مواد و وسائل آموزشی و غیره تشکیل شده است که در ارتباط متقابل با یکدیگر بوده، در مسیر اهداف تعلیم و تربیت، به طور هماهنگ عمل می‌کنند. از میان عوامل و عناصر ذکر شده، برخی از آن‌ها در شکل گیری «مدرسه زندگی» مهم‌تر و مؤثرتر از بقیه عناصرند.

مدرسه زندگی، مکانی است که تربیت و آموزش به طور رسمی در آن انجام می‌گیرد و نیز مکانی است که جامعه امروز را با جوامع فردا و آینده مرتبط می‌کند. از این‌رو، مهم ترین و اساسی ترین بخش آموزش و پرورش به شمار می‌آید. گسترش و پیجیدگی روزافزون جامعه بشری و پدیدآیی نیازهای متعدد و متنوع جدید در آن، ضرورت وجود مدرسه‌ای حقیقی و پویا را به اثبات می‌رساند؛ مدرسه‌ای که بر طبق اصول تربیقی پیش‌نمایی متخخص آموزش و پرورش اداره شود، دارای برنامه تحصیلی و فعالیت خاص باشد و معلمان، با شرایط ویژه‌ای در آن تدریس کنند. بنابراین، گذشت زمان، نقش مدرسه را از انتقال فرهنگ فراتر برده و موجب شده است که به امر تربیت پیر دارد.

تحولات سریع فرهنگی در جمهوری اسلامی ایران در سال‌های گذشته موجب تغییر و تحول در اهداف، محتوا، ساختار و روش‌های آموزش و پرورش شده است. برخلاف گذشته، دیگر آموزش و پرورش فقط به دنبال انتقال دانش و معلومات کلیشه‌ای و تقویت حافظه نیست، بلکه توسعه حس انتقاد و قضایت صحیح، تقویت مهارت‌های زندگی اجتماعی و به طور کلی تربیت شخصیت سالم (انسان تربیت یافته) شاداب و پویا،

اهداف اصلی «مدرسه زندگی» را تشکیل می‌دهند. وظیفه و رسالت «مدرسه زندگی» این است که با به کارگماری عوامل مبتکر و نوآور و ارائه طرح‌های جدید و روش‌های نو،

هنرمندی‌های خود را آزادانه آشکار و به دیگران عرضه کنند.

۳- اجرای روش‌های گوناگون

معلم باید در جریان تدریس و فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی از روش‌های متنوع هرچه بگیرد و به تناسب موضوع از روش حل مسئله، روش تهیه طرح یا پروژه، روش بحث آزاد و روش‌های گروهی و جمعی استفاده کند. در اجرای این روش‌ها هر یک از دانش‌آموزان، مطابق ذوق و استعداد خود، سهمی از تحقیقات و کارهای علمی و عملی را به عهده می‌گیرند و فرصت کافی برای پژوهش استعدادهای خویشتن به دست می‌آورند.

۴- فعالیت‌های دانش‌آموزان

در جریان یادگیری، دانش‌آموز باید فعال باشد و نقش عمدہ‌ای به عهده گیرد. در چنین حالتی معلم مانند یک راهنمای در معرفی منابع مختلف، طرح مسائل، تهیه نقشه و بررسی و آزمایش افکار و نظریات، به دانش‌آموزان کمک می‌کند. فعالیت دانش‌آموزان سبب پژوهش استعدادهای او می‌شود و قدرت ابتکار و تفکر خلاق را در او رشد می‌دهد.

۵- توجه به تفاوت‌های فردی دانش‌آموزان

معلمان معمولاً تصور می‌کنند همه دانش‌آموزان از نظر علمی در یک سطح قرار دارند و در کشان از موضوعات مختلف یکسان است و بنابراین عملکرد آن‌ها باید مشابه باشد. نتیجه این طرز تفکر، محدود کردن رشد دانش‌آموزان و مجبور ساختن آن‌ها به پیروی از اصول و قواعد معین است. بعضی از آن‌ها تایل دارند که مستقل باشند و به آسانی نظریات معلم یا مؤلف کتاب درسی رانمی پذیرند.

ممکن است نخوه رفتار این دانش‌آموزان دلیل بر قدرت فکری و آمادگی آن‌ها برای تحقیق و خلق افکار و اندیشه‌های تازه باشد. بنابراین معلم نه تنها باید مانع پیشرفت آن‌ها شود، بلکه وظیفه اوست که موجبات ترقی و پیشرفت آن‌ها را نیز فراهم نماید و اسباب و لوازم کار را برای آنان آماده سازد.

وظیفه و رسالت «مدرسه زندگی» «این است که به کارگماری عوامل مبتکر و نوآور و ارائه طرح‌های جدید و روش‌های نو، زمینه بروز ویژگی‌های یاد شده را در معلمان و معلمان فراموش نماید و فضای مدارس را به فضای سازنده، خلاق، مبتکر، روح افزای، گرم و صمیمی و لذت بخش تبدیل کند

مفاهیم پایه در فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی مدرسه زندگی

مفاهیم پایه در فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی مدرسة زندگی به قرار زیر است:

۱- مفاهیم بهداشت روانی؛

۲- روش‌های پیش‌گیری اولیه و اصول بهداشت جسمی و روانی؛

۳- اصلاح سبک و روش زندگی؛

۴- نقش مذهب و فلسفه زندگی در بهداشت روانی؛

۵- چگونگی معرفی دین در مکتب اسلام؛

۶- آموزش‌های الهی به عنوان عامل تقویت کننده فطرت و مهارکننده شهوت؛

۷- ارتباط آموزش‌های اسلامی با برنامه‌ریزی زندگی سالم؛

۸- اصول رشد در مکتب اسلام؛

۹- لزوم تطبیق رفتار ارادی با آموزش‌های توحیدی؛

۱۰- هدف‌دار بودن جهان هستی و دست‌یابی به رشد و تکامل؛

۱۱- تلقی مرگ به عنوان ادامه مسیر تکامل؛

۱۲- نظرارت خداوند بر انسان؛

۱۳- پاداش، مجازات و جبران؛

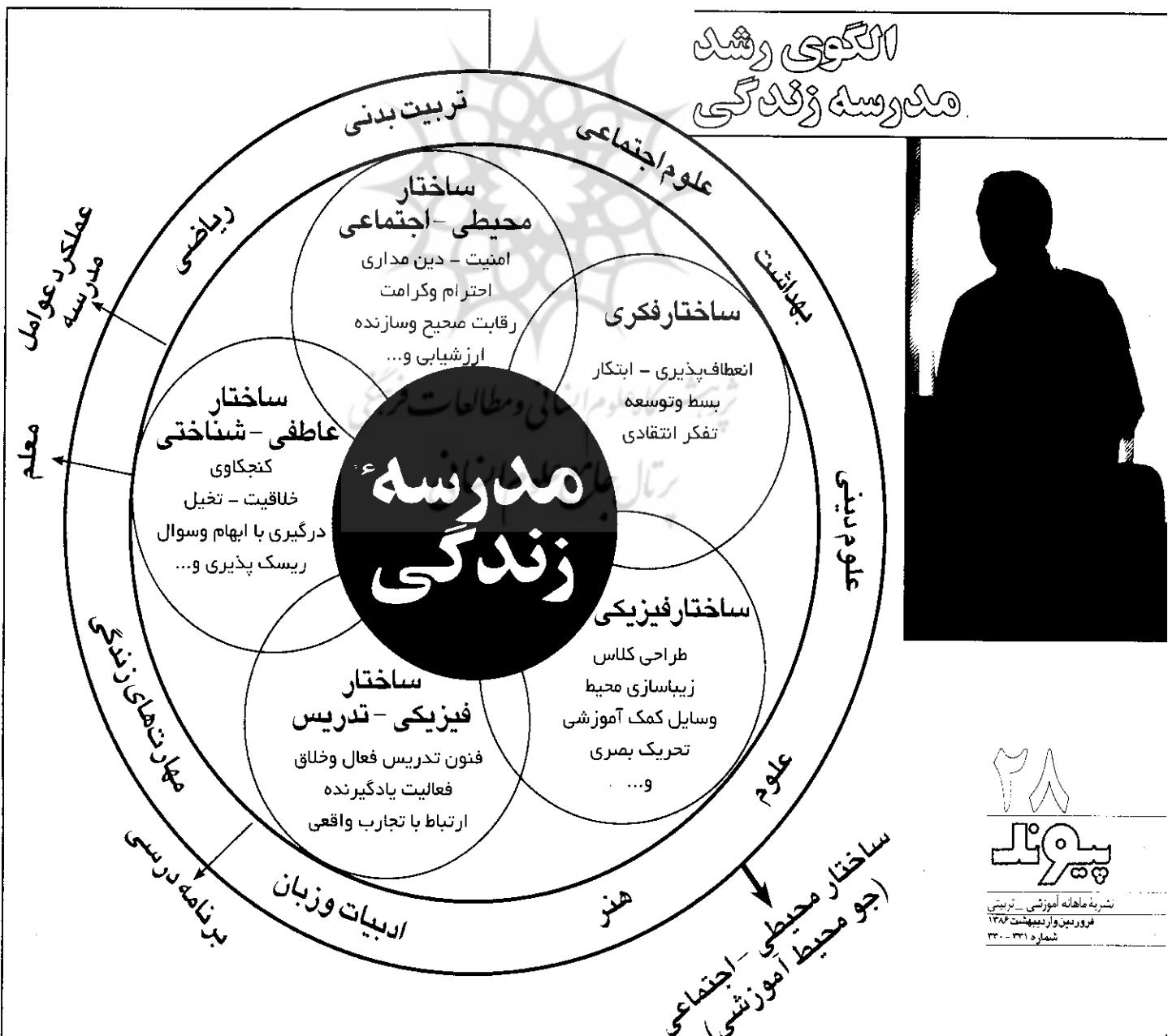
۱۴- توجه به نعمت‌های خدادادی و جنبه‌های مثبت زندگی و شکرگزاری؛

۱۵- اصل مسئول بودن انسان؛

۱۶- لزوم برنامه‌ریزی براساس تفکر و تعقل؛

۱۷- آزادی و کرامت انسانی براساس مهار نفس؛

- واقعیتی: ۱۸ - توجه به ظرفیت روانی و عوامل تقویت کننده و محدود کننده آن؛
- ۲۴ - تأکید بر حفظ امید و چشمداشت پیروزی فردی و اجتماعی:
- ۲۵ - حاکمیت فطرت و عمل به تکالیف الهی از دیدگاه مکتب اسلام؛
- ۲۶ - لزوم توجه به نقش مثبت و منفی یادگیری در زندگی فردی و اجتماعی؛
- ۲۷ - برائت و لزوم حمل به صحت کردن عمل مسلمانان؛
- ۲۸ - رازداری در مورد خود و دیگران؛
- ۱۹ - اصل امامت یا همانندسازی با الگوهای برتر و حرکت به سوی برترین شدن؛
- ۲۰ - شناخت نیازها و برآوردن آنها در حد تکلیف؛
- ۲۱ - نیازهای ناشی از فطرت؛
- ۲۲ - توجه به وجود راه حل های اختصاصی و تخصصی برای هر کار؛
- ۲۳ - احتیاط در امور فردی و اجتماعی و تأکید بر

- ۲۹- لزوم شناخت زمان و جامعه؛
- ۳۰- مدیریت و کوشش برای شکوفایی تمام استعدادها براساس حاکمیت فطرت و قوانین الهی؛
- ۳۱- بررسی عامل وحدت در جوامع بشری؛
- ۳۲- تأکید بر وجود اعمومی و قدرت جامعه؛
- ۳۳- واکنش متقابل با توجه به تحمل، تغافل و گذشت؛
- ۳۴- امر به معروف و نهی از منکر و لزوم شرکت در سالم‌سازی محیط؛
- ۳۵- اصالت دادن به حق و نه به اکثریت؛
- ۳۶- لزوم توجه و کاربرد تمام امکانات خدادادی در ایجاد رشد خود و دیگران؛
- ۳۷- توجه به امکانات و محدودیت افراد جامعه و تعدیل توقعات؛
- ۳۸- تکلیف و لزوم انجام آن به میزان توانایی.
- روند اجرایی فعالیت‌های در «مدرسه زندگی»**
- متناسب کردن محتوا با نیازها، درک و فهم دانش آموزان.
 - هدایت معلمان در استفاده از شیوه‌ها و الگوهای نوین تدریس.

پیش‌نویس:

۱- اقتباس از روش سقراطی

- حسینی، سید ابوالقاسم (۱۳۷۴). اصول بهداشت روانی، مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.
- پسندیده، عباس (۱۳۸۴). رضایت از زندگی. قم: انتشارات سازمان چاپ و نشر.

- کردی، عبدالرضا (۱۳۷۹). نواندیشی، نوآوری و خلاقیت. تهران: انتشارات پیشگامان تربیت.

- سامان خانیان، محمد ریبع (۱۳۸۰). خلاقیت و نوآوری. تهران: انتشارات اسپندهنر.

- زاهدی، مرتضی (۱۳۷۵). فلسفه تربیت و فعالیت‌های تربیتی. تهران: انتشارات آوای نور.

- تدریس براساس شاگرد محوری و شرکت دادن دانش آموزان در تدریس.

- یادداهن مقاهم به صورت عینی به نحوی که از وسائل استفاده شود.

- گروهندی دانش آموزان به گونه‌ای که هر گروه، کار خاصی را با مطالعه و تحقیق انجام دهد و نتیجه کار را به کلاس گزارش دهد.

- در گیر کردن یادگیرنده با مطلب آموزشی و حل مسئله از طریق خود دانش آموز.

- تقویت قدرت تخیل و تصویر سازی ذهنی در دانش آموزان.

- ایجاد روحیه پرسش از خود در دانش آموزان، به گونه‌ای که به هر پدیده‌ای که می‌بینند، بادرفت بنگرند.

- ایجاد امنیت برای دانش آموزان در جنبه‌های عاطفی، اجتماعی،

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

فهرست منابع:

۲۹

پیش‌نویس

نشریه معلمانه آموزشی - تربیتی
فروزنده اول بهمن ۱۳۸۷
شماره ۳۳۰ - ۳۳۱